

1. Nuorikin on osa perhettä

Meillä ei ole edes termiä perheelle, jossa on nuoria. “Lapsiperhe” sisältää tavallaan alaikäiset nuoretkin, mutta onko se nuorille samaistuttava? Ilmaisissa “koko perheen” tapahtumissa ei usein ole tarjolla mitään nuorille. Missä ovat tapahtumat, jotka kokoavat yhteen nimenomaan nuoria ja nuorten läheisiä aikuisia? **Nuoret kertovat, että läheiset aikuiset tukevat heidän hyvinvointiaan nimenomaan yhteisen tekemisen kautta.** Toisen asteen opiskelijoille ja heidän läheisille aikuisilleen järjestetyt toiminnot (esim. keilailuilta, iltapalabuffet, retropeli-ilta, joulupuurot, laavuillat) ovat olleet suosittuja ja osallistujat ovat kaivanneet lisää vastaavaa.

Kuvallisen representaation näkymä perheeseen on kulttuurissamme yksipuolinen. Miten nuorten ajatteluun ja kokemuksiin vaikuttaa se, että perhe esitetään kuvissa lähes aina niin, että siinä on vain pieniä lapsia, korkeintaan alakoululaisia? Nuoret itse kokevat perheen olevan tärkeä osa heidän elämäänsä ja hyvinvointiaan.

Triangelin teesit

3. Hiiteen itsenäistymisen eetos!

Yhteiskuntamme yksilökeskeiset ja varhaista itsenäistymistä ihailevat asenteet luovat nuorille paineita ja vahingollisia ajatuksia aikuisuudesta. Varhaista itsenäistymistä ihaileva keskustelu nostaa nuorten kynnystä kysyä apua tai toteuttaa itsenäistymistä omassa tahdissaan. Avun kysymisen ei kuuluisi tuntua epäonnistumiselta. Nuoruudessa erityinen merkitys voi olla vanhempien lisäksi myös muilla läheisillä aikuisilla, jotka eivät aina edes tiedä olevansa tärkeä tuki nuoren hyvinvoinnille.

Nuoria ja heidän tarpeitaan negatiivisesti leimaavan huoli- ja resurssipuheen sijaan voimme puhua enemmän läheisten ihmissuhteiden ja yhteisöjen merkityksestä. Voimme nostaa esiin aivan tavallisia avun saamisen kokemuksia ja nuorten toisilleen antaman vertaistuen arvoa. Sankarimaisten selviytymistarinoiden sijaan voimme kertoa tarinoita keskeneräisyydestä, moninaisista tukiverkoista ja siitä, miten positiivinen merkitys nuorilla on läheisilleen.

2. Aikuistuminen ei tarkoita yksin pärjäämistä

Nuorella voi olla käsitys, että elämä täytyy hoitaa itse ja tuen kysyminen rasittaa muita. Läheisille epämääräinen huoli on usein raskaampaa kuin avunpyynnöt tai vaikeiden asioiden hoitaminen yhdessä. Perhettään tai toisia nuoria oman hyvinvointinsa kustannuksella kannattelevat nuoret voivat jäädä piiloon.

Nuorten läheisten aikuisten keskinäinen vertaistuki viestii mallia aikuisuudesta, jossa ei tarvitse pärjätä yksin. Vertaistuelliselle kohtaamiselle tarvitaan paikkoja ja rakenteita. Yksi mahdollisuus ovat oppilaitosten nuorilähtöiset läheisten illat. Triangeli-työssä ideoimme opiskelijoiden kanssa, millaisen illan he haluavat läheisilleen järjestää, ketkä haluavat kutsua ja mikä saa läheiset tulemaan paikalle.

Yhteiskunnallinen keskustelu resurssien rajallisuudesta hämärtää nuorten käsitystä omasta avuntarpeestaan, etenkin jos he *pärjäävät*. Masennukseen, päihdeongelmaan ja ahdistukseen voi jäädä hakematta apua jos opiskelut sujuvat eivätkä ongelmat näy ulospäin. Jos apua haetaan vasta pärjäämisen romahdettua haitalliset käyttäytymis- tai ajattelumallit ovat jo totuttuja tapoja ja vaikeampia muuttaa. **Elämä on muutakin kuin pärjäämistä.** Pärjääminen hinnalla millä hyvänsä ei ole kenellekään hyväksi.

Triangeli

Triangeli - nuorilähtöisesti oppilaitosten läheisyhteistyötä rakentamassa on Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun Nuorisoalan tutkimus- ja kehittämissyksikkö Juvenian ja Mannerheimin Lastensuojeluliiton Järvi-Suomen piirin 2023-2026 toteutettu ESR-rahoitteinen hanke.

**Euroopan unionin
osarahoittama**

MANNERHEIMIN
LASTENSUOJELULIITON
Järvi-Suomen piiri

**Nuorisoalan tutkimus-
ja kehittämissyksikkö
Juvenia**